

புத்தகத்தரால் கிடைக்கப்பெறும் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

Buddhadatta and his contributions to the History of Tamil Nadu

முனைவர் ஜோதி எஸ். தேமொழி / Dr. Jothi S. Themozhi ¹

Abstract

From the third through the sixth century A.D, which is after the Sangam period, Tamil Nadu was under the rule of the Kalabhra dynasty. Since there was a lack of historical evidence to know about their reign, South Indian historical scholars term this period in history as ‘Kalabhra interregnum.’ From the early 20th century onwards, some supporting archeological inscriptions and literary scriptures began to shed light on the Kalabhras. However, the information about them is still scarce. The Velvikudi plates (c. 770) of the Pandyan king Parantaka Nedunjadaiyan mention the Kalabhras were the first archeological inscriptions; these were found around the 1920s. In the literature front, Buddhist monk Buddhadatta, a reputable Pali language writer of the fifth century who belonged to Uraiyur, also mentions a Kalabhra ruler during his time. He mentions his contemporary, King Achyutavikranta (who could be a Buddhist too, but not for sure) of the Kalabharakula, who ruled over the Chola country from Kaveripumpattinam. Thus, Buddhadatta’s literary work is as important as Velvikudi inscription in the historical perspective. The period of Kalabhras was marked by the ascendancy of both Buddhism and Jainism by historical scholars. This article identifies some passages from Buddhadatta’s literary work that mentions the Kalabhra ruler of Buddhadatta’s time, King Achyutavikranta. Based on earlier scholars’ research, this article also attempts to identify the location of Buthamangalam, where the monk Buddhadatta resided while penning his work during the fifth century Chola country.

Date of submission: 2018-10-25
Date of acceptance: 2018-11-18
Date of Publication: 2018-12-30
Corresponding author’s
Name: Dr. Jothi S. Themozhi
Email: jsthemozhi@gmail.com

Key Words: Kalabhra interregnum, Kalabhra dynasty, Velvikudi plates, Buddhadatta, Achyutavikran, Buthamangalam, Vinaya Vinicchaya, Abhidhamma

முன்னுரை

தமிழக வரலாற்றில் ஆட்சியாளர்கள் யாவர், அவர்களின் பங்களிப்பு என்ன என்று அறியமுடியாத ஒரு வெற்றிடமாகக்

கருதப்படும் காலம் சங்ககாலம் என அறியப்படும் காலத்திற்குப் பிற்பட்ட காலம். சங்ககாலம் என்பது அறிஞர்கள் பெரும்பாலோர் ஏற்கும் கிமு 250கிபி 250 க்கும் இடைப்பட்ட காலம். சங்க காலத்திற்குப்

¹ The author is a Freelance Researcher and writer (USA) as well as Editor for “Min Tamil Medai,” the Quarterly e-zine for the Tamil Heritage Foundation. She holds a PhD in Public Administration. jsthemozhi@gmail.com

பின்னர், காஞ்சியில் சிம்மவிஷ்ணு வழிவந்த பல்லவ மன்னவர்கள் குறித்த வரலாற்றுச் செய்திகள் கிடைக்கத் துவங்கிய கிபி ஆறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிவரை ஒரு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குத் தமிழகத்தின் நிலை என்னவாக இருந்தது என்று அறிய இயலாமல் இருந்த காலத்தை வரலாற்று அறிஞர்கள் 'தமிழகத்தின் இருண்டகாலம்' என்றே கருதினர். அக்காலத்தில் களப்பிர மன்னர்கள் ஆண்டதாக உறுதியான முதல் குறிப்பு கிடைத்தது சென்ற நூற்றாண்டில் கிடைத்த கி.பி. 768 காலற்றைய 'வேள்விக்குடிச் செப்பேடு' கொடுக்கும் செய்தியினால்தான் என்பதே தமிழக வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை இச்செப்பேட்டின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தின் காரணம்.

'அபிதம்மவத்ரா' (அபிதம்மாவதாரம் 'அபிதம்மம்: ஓர் அறிமுகம்' என்பது பொருள்) என்பது பாலி மொழியின் முதன்மையான பௌத்த சமயநூல். அபிதம்மவத்ரா நூலானது அபிதம்மம் குறித்து 24 அத்தியாயங்களில் உரைநடையிலும் செய்யுளிலும் விளக்கும் ஓர் இலக்கியம். மனம், தியானம், முக்திநிலை குறித்த விளக்கங்கள் நிரம்பியது. இதனை எழுதியவர் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் உறையூரில் (உரகபுரம்) பிறந்து வாழ்ந்து பௌத்த சமயப்பணியாற்றிய பௌத்த துறவியான 'ஆச்சாரிய புத்ததத்த மகாதேரர்' என்ற தமிழர். இவர் சோழநாட்டுப் பூதமங்கலம் என்னும் ஊரில், வேணுதாசர் என்பவர் அமைத்த பௌத்த விகாரையில் தங்கியிருந்த பொழுது 'விநய விநிச்சயம்' என்ற நூலை எழுதியதாக அந்த நூலின் முடிவுரையில் குறிப்பிடுகிறார். அப்பொழுது அச்சுத விக்கிராந்தா என்ற களப்பிர மன்னன் அரசாண்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறார் (மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி 1959).

அச்சுத விக்கிராந்தா (அச்சுத விக்கந்தன் / அச்சுத நாராயணா / அச்சுதன் என்றும் அழைக்கப்பட்ட) என்ற அந்தக் களப்பிர மன்னனின் ஆசிரியராக புத்ததத்தர் விளங்கினார். இந்த நூல் தரும் இக்குறிப்பு தமிழக வரலாற்றை அறிவதில் இன்றியமையாத ஒரு குறிப்பாக விளங்குகிறது. தமிழக வரலாற்றில் களப்பிரர் குறித்த செய்தி

தந்த முதல் செப்பேடு வேள்விக்குடிச் செப்பேடு. அதுபோன்றே, களப்பிரர் ஆட்சி பற்றிய பிறிதொரு முக்கியமான வரலாற்றுக் குறிப்பு கிடைத்தது புத்ததத்தர் எழுதிய நூலில் இருந்து என்பதால் வரலாற்றில் இவர் பங்களிப்பும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

ஆய்வுப் பின்புலம்

(i) புத்ததத்தரின் வரலாற்று முக்கியத்துவம்:

ஆசாரிய புத்ததத்த மகாதேரர் வாழ்ந்த காலம் என்பது மற்றொரு புகழ் பெற்ற பாலி மொழியறிஞரும், முதலாவது குமார குப்தா (கிபி 414455) என்ற குப்த மன்னனின் ஆசிரியரான 'புத்தகோஷர்' என்ற புத்தபிக்குவின் காலம். புத்தகோஷர் மேற்கொண்ட இலங்கைப் பயணக்காலத்தில் இவ்விரு துறவியரும் சந்தித்துள்ளதாகவும் காட்டப்படுகிறது. இலங்கை அனுராதபுரத்து மகாவிகாரையில் சமயப் பயிற்சி பெற்றவர் புத்ததத்தர். தமிழரான புத்ததத்தர் ஒரு பாலி மொழி அறிஞர் என்பதும், பாலி மொழி நூல்களுக்கு பாலிமொழியிலேயே விளக்கவுரைகள் எழுதியவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறு எழுதிய பாலி நூல்களில், அக்கால தமிழ்ப் பௌத்த நூல் கருத்துகள் இடம்பெற்றிருக்கலாம் என ரைஸ் டேவிட் என்பார் கருதுவதாக மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி குறிப்பிடுகிறார் (மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி 1940). ஆனால் தமிழ்பௌத்த கோட்பாடுகளை அறியும் வண்ணம் இன்று நமக்குப் பண்டைய தமிழ் பௌத்த இலக்கியங்கள் கிடைக்காமல் மறைந்துவிட்டன. பாலி மொழியில் எழுதப்பட்ட புத்ததத்தர் நூல் போன்றவை இலங்கை, பர்மா போன்ற அயல்நாட்டுப் பௌத்தர்களால் பயன்கொள்ளப்பட்டதால் தப்பிப் பிழைத்துள்ளன என்பது மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி அவர்களது கருத்து.

சமண பௌத்த சமயங்கள் தம் சமயக் கொள்கைகளை அந்தந்த நாட்டு மக்களின் மொழிகளிலேயே சமயப்பரப்புரை செய்தன என்பது வரலாறு. இருப்பினும் நமக்குத் தமிழில் முழுமையாக இன்று கிடைக்கும் பௌத்தம் சார்ந்த நூல்கள் என்றால், அவை

இலக்கண நூல் ஒன்றும் இலக்கிய நூல் ஒன்றும் மட்டுமே. உத்தர விநிச்சயம் (கி.பி. 409430 இல் புத்ததத்தர் இலங்கையில் வாழ்ந்த காலத்தில் எழுதியது), அபிதம்மாவதாரம், விநயவிநிச்சயம், ஜினாலங்காரம், மதுராந்த விலாசினீ/புதவம்சாட்டகதா, ரூபாரூப விபாகம் ஆகிய நூல்கள் புத்ததத்தர் எழுதியதாக பர்மிய ஏடான கந்த வம்சா (Gandha Vamsa) (Bode 189496, p.69) மூலம் அறியப்படுகிறது (ஹெர்மன் குல்கே கேசவபாணி, விசை சக்குஜா 2011, நாகப்பட்டினம் முதல் சுவர்ணதீபம் வரை, பக்கம் 122). புத்ததத்தர் தம் நூல்களில் இலங்கையின் அனுராதபுரம், காஞ்சிபுரம், சோழநாட்டின் உறையூர், காவிரிப்பூம்பட்டினம் (கவீரபட்டினம்), பூதமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் வாழ்ந்தது பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். இது போன்ற வரலாற்றுக் குறிப்புகளால் புத்ததத்தர் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்பதை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் ஒருமித்த கருத்தாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் (இரவீந்திரன் 2016).

இருப்பினும் அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் தமிழக வரலாறுதான் முழுமையாகக் கிடைத்தில. கருநாடக நந்திமலைப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஓர் இனக்குழு வான களப்பிரர்கள் சங்ககாலத்திற்குப் பின்னர் பாண்டியநாட்டைக் கைப்பற்றியுள்ளனர். இவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் மூன்று நூற்றாண்டுகள் முடியாட்சியின்றி முடங்கியிருந்தனர் பாண்டியர்கள். பின்னர் கடுங்கோன் என்ற பாண்டியன் பாண்டிய ஆட்சியை ஆறாம் நூற்றாண்டில் மீட்கிறான். சங்ககால பாண்டிய மன்னன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்ற மன்னன் வேள்விகள் செய்வதற்குத் தனக்கு உதவிய பார்ப்பனர்களுக்கு வேள்விக்குடி என்னும் ஊரை இறையிலி கொடையாக வழங்கியிருந்தான். பின்னர் வைதீக சமயங்கள் ஆதிக்கம் இழந்த காலத்தில், களப்பிர மன்னர் ஆட்சியில் 'கொற்கைக் கிழான் நற்கொற்றன்' என்ற பார்ப்பனருக்குக் கொடுத்த கொடை அவர்களிடம் இருந்து பறிக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் வேள்வியில் உயிர்ப்பலி செய்வதை எதிர்த்துப் பெளத்த சமய ஆதரவாளர்களாகக் களப்பிர இருந்ததும் கூட ஒரு காரணமாகவும்

இருந்திருக்கலாம். பெளத்த தமிழிலக்கியமான ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலையில் வரும் ஆபுத்திரன் கதையில் அவன் வேள்விக்குப் பலியாக இருந்த ஒரு பசுவை மீட்பதை இங்கு ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். பின்னாளில் களப்பிரரிடம் இருந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பாண்டியர்களில் கோச்சடையன் என்பான் வேதியர் முறையீட்டைக் கேட்டு அந்த நிலத்தை மீட்டு, கொடைக்கு உரியவரான கொற்கைக் கிழான் நற்கொற்றனின் வழிவந்த 'நற்சிங்கன் என்ற பெயரனிடம்' ஒப்படைக்கிறான் என்பதுவே வேள்விக்குடிச் செப்பேடு தரும் செய்தி (H. Krishna Sastri 1923-1924). இச்செப்பேட்டுச் செய்தியின் வரிகள் அச்சுதக் களப்பாலன் என்ற களப்பிர மன்னன் ஆட்சியின் கீழ் பாண்டிய நாடு இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது. அப்பொழுது வைதீக சமயங்கள் ஆதரிக்கப்படாத நிலையில் இருந்தன என்பதையும் அச்செய்தியால் அறிய முடிகிறது.

இதே களப்பிரர் அரசாண்ட காலகட்டத்தில், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வாழ்ந்து அச்சுத விக்கந்தன் பற்றிக் குறிப்பிடும் புத்ததத்தர் அம்மன்னனைப் பற்றியும் அவர் வாழ்ந்த சோழ மண்டலப்பகுதியையும் குறித்து என்ன வகையான தகவல்களைத் தருகிறார் என அறியும் நோக்கத்துடனும், அவர் வாழ்ந்த சூழலையும் இடத்தையும் அறிவதும் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கம். இதன் பொருட்டு களப்பிரர் காலம் குறித்து ஆய்வு செய்த தமிழ் வரலாற்று மற்றும் இலக்கிய ஆய்வாளர்களின் நூல்கள் தரும் செய்திகள் ஆராயப்பட்டது.

(ii) களப்பிரர் ஆட்சி குறித்து புத்ததத்தர் தரும் செய்தி:

விநய விநிச்சயம் என்ற நூலின் முடிவுரையில், புத்த தத்தர் அந்த நூலை அவர் பூதமங்கலத்தில் தங்கியிருந்தபொழுது எழுதியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். சுருக்கமாக, சோழப் பேரரசின் கடற்றுறை நகரானதும், காவிரி பாய்வதால் மண் வளம் பெற்றதும், அமைதி நிலவும் பூதமங்கலம் என்ற பெருநகரில் வெணுதாசன் என்பானுக்கு உரிய மாளிகையில் நான் வாழ்ந்திருந்த பொழுது

விநய விநிச்சயம் என்ற இந்த நூல் தொகுக்கப் பெற்றது. இது, களப்பிரர் குலத்தைச் சேர்ந்த அச்சுத விகண்டன் காலத்தில் தொடங்கப் பெற்று முடிக்கப் பெற்றது என்று நூலின் பின்னூரையில் இவ்வாறாகப் புத்தத்தர் குறிப்பிடுகிறார். அச்சுத விக்கந்தன் என அழைக்கப்படும் களப்பிர அரசன் காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் பூதமங்கலத்திலும் சிறந்த தவப்பள்ளிகள் இருந்தமை குறிப்பிடப்படுகிறது. புத்தத்தரின் நூல் குறிப்பிடும் இச்செய்தியை ஈழத்தைச் சேர்ந்த ஏ. பி. புத்த தத்தர் என்பவர் தலைமையில் ஆசிரியர் குழு பதிப்பித்த புத்தத்தரின் நூலிலிருந்து [முதல் பதிப்பு: 1915 இரண்டாம் பதிப்பு : 1928] பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் அறியத் தருகிறார் (சீனிவாச அய்யங்கார் 1989, pp.311312). அப்பாடல்:

“செட்டஹஸ்ஸ சொளரத் ஹஸ்ஸ நாப்ஹிழ்தெ நிராகுலெ

சப்பஸ்ஸ பன லொகஸ்ஸ காமெ சம்பிண்டிதெ விய

கடலீசா தாலுச்சுனா லிசெரவனாகுலெ
கமலுப்பல சஞ்சன்ன சலிலாசய
சொய்ஹிதெ

காவெரி ஜலசம்பாத பரிபூதம ஹீதலெ
இத்த்ஹெ சப்பங்க சம்பான்னெ மங்கலெ
பூதமங்கலெ

பவராகார பாகாரபரி க்ஹா பரிவாரிதெ
விகாரெ வெண்ஹூ தாசஸ்ஸ தஸ்ஸனீயெ
மனொர மெ

தீரன் தரு ஹவானீர தருராஜி விராஜிதெ
நானாதிஜ கணாராமெ நா நாராம
மனொரமெ

சாருபங்கஜ சங்கிண்ணதளாக சமலங்கதெ
சுரசொதக சம்புண்ண வர கூ பொபசொப்
ஹி தெ

உக்கதென ச தூ பென ப்ஹெத்வா வ
தரனீ தலம்

ஜித்வா வ் அவஹசன் தென க்ஹெலாசசிக்
ஹரம்கரம்

கர தம்புதசங்காலெ தஸ்ஸநீயெ சம்முஸ்
ஸிதெ

பஸாத ஜனனெ ரம்மெ பாசாதெ வசதா
மயா

வுத்தஸ்ஸ புத்த சீஹென வினயஸ்ஸ
வனிச்ஹயொ

புத்த சீஹம் சமுத்திஸ்ஸ மம
சத்ஹிவிஹாரிகம்

கதொ யம்பன பிக்கூனம் ஹிதத்த்ஹாய
சமாசதொ

வினயஸ்ஸாவ பொத்ஹத்ஹம் சுக்ஹென்
எவாசீரென ச

அச்சுத் அச்சுத விக்கண்டெ கலப்ஹகுலனன்
தனெ

மஹிம் சமனுசாசன்தெ ஆரத்ஹொ ச
கமாபிதொ”[விநயவிநிச்சயம்: 3165 3179]

[களப்பன் என்ற தமிழ்ச் சொல், பாலிமொழியில் கலப்பஹ/கலப்பஹா என ஆகும்]

இதன் பொருள்: அனைத்துவகை மக்களைக் கொண்டதும், சோழப் பேரரசின் கடற்றுறை நகரானதும், வாழைத் தோட்டங்களாலும், பனை தென்னைத் தோப்புக்களாலும் நிறைந்ததும், தாமரை, அல்லி மலர்களால் முழுதும் மறைவுண்ட நீர் நிலைகளால் ஒளி பெற்றதும், காவிரி பாய்வதால் மண் வளம்பெற்றுத் தூய்மை பெற்றதும், வளம் கொழித்து, ஒரு நகரின் தேவை அனைத்தையும் கொண்டதுமாகிய, குழப்பம் இன்றி, அமைதி நிலவும் பூதமங்கலம் என்ற பெருநகரில், நன்கு கட்டப்பெற்ற, வெளிப்புறச்சுவர் அகழ்களால் வெணுதாசன் என்பானுக்கு உரியதும், ஆற்றங்கரையில் வரிசையாக வளர்க்கப் பட்ட வாநீர மரங்களால் சிறப்புற்றதும், பல்வேறு இனப்பறவைகளைக் கொண்டு, மக்கள் உள்ளங்களுக்குக் களிப்பூட்டுவதும், இனிய தாமரை மலர்களால் முழுமையாக மூடப் பெற்ற குளங்களால் அழகு பெற்றதும், இனிய நீரால் நிறைந்த சிறந்த கிணறுகளால் சிறப்புற்றதும், பரந்து அகன்ற வான் சுதை தீட்டப்பெற்று ஒளி பெற்ற எண்ணிலா

வீடுகளைக் கொண்டதும், கைலைமலை முகடுகளை வெற்றி கொண்டு எள்ளி நகையாடும் உயர்வுடையதும், கூதிர்ப் பருவத்து வான் முகில் போலும் ஒளியுடையதுமான கோபுரங்களால் பிளவுண்ட மண் உடையதும் ஆகிய தவப்பள்ளியில் மக்கள் உள்ளத்தை ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிவு பெறச் செய்யும் ஒரு மாளிகையில் வாழ்ந்திருந்த என்னால் என் மாணவர்களின் நலம் கருதியும், வினயம் என்ற நூலைக் குறுகிய காலத்தில் எளிதில் கற்றுக்கொள்ள விருப்பும் பிக்குகளின் ஒற்றுமைக்காகவும், புத்த சிம்மர் போதித்த கொள்கைகளையொட்டி, இத்தொகுப்பு நூல், புத்த சிம்மரைப் பெருமை செய்வான் வேண்டி, தொகுக்கப் பெற்றது. இது, களப்பிரர் குலத்தைச் சேர்ந்த, குற்றத்தின் நீங்கிய, அச்சுத விகண்டன் காலத்தில் தொடங்கப் பெற்று முடிக்கப் பெற்றது. (விநய விநிச்சயம் நூலில் இடம் பெறும் பாடலும், அதற்கான விளக்கவுரையும்: தமிழர் வரலாறு, பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் நூலில் இருந்து, பக்கம்: 311இல் காணப்படுமாறே மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது).

மேலும், பிற்கால நூல்கள் சிலவும் இந்த அச்சுத விக்கந்தன் சோழநாட்டை ஆண்டதை உறுதி செய்கின்றன. கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டினரான அமிதசாகரர் என்னும் பௌத்தர் இந்த அச்சுதனைப் பற்றிய சில பாக்களைக் குறித்துள்ளார். போரில் தோற்று தளையிடப்பட்ட சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் அச்சுதக்களப்பாளனைப் புகழ்ந்து பாடுவதாகக் குறிப்பிடும் நான்கு வெண்பாக்கள் 'தமிழ் நாவலர் சரிதை' நூலில் இடம் பெறுகிறது. முதலில் சேர சோழ பாண்டியர் ஆளுக்கொரு பாடல் புகழ்ந்து பாட, பாண்டியனின் பாடலின் கருத்து அச்சுதக்களப்பாளனைச் சினம் கொள்ளச் செய்கிறது. அப்பாடலில் பாண்டியன் தன்னை இராமனாகவும் அச்சுதனை வாலி என்ற குரங்கினமாகவும் ஒப்பிடுகிறான். இதனால் அவனுக்கு மேலும் ஒரு விலங்கு பூட்டப்படுகிறது. ஆகவே, அச்சுதனை அமைதிப்படுத்தும் நோக்கில் இன்னமும் ஒரு பாடலை பாண்டிய மன்னன் பாடவேண்டி நேர்கிறது. அவ்வாறே, அச்சுதக்களப்பாளன் படைகளின் போர் ஆற்றல் பற்றிய குறிப்புக்கள்

கொண்ட பாடல்கள் சில கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டினதான யாப்பருங்கலக் காரிகை உரையிலும், யாப்பருங்கல விருத்தி உரையிலும் இடம்பெறுகின்றன. (இராசமாணிக்கனார் 1947, p.141).

வேள்விக்குடிச் செப்பேடும் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதிக்குப் பிறகு "அளவரிய அதிராசரை அகல நீக்கி அகலிடத்தைக் களப்பிரனையும் கலியரசன் கைக்கொண்டான்" என்று காட்டுகிறது. மேலும், "களப்பிரர் இடையீடு. அப்பொழுது பேரரசரும் சார்வபௌமரும் ஆண்டு மறைந்தனர். பின்னர்க் கடுங்கோன் களப்பிரரை விரட்டிப் பாண்டிய நாட்டைக் கைப்பற்றினான்" என்றும் காட்டுகிறது. களப்பிரர் அழித்த, வழிவழியாக வந்த வேள்விக்குடி பிரம்மதேயத்தை கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டில் கோச்சடையன் புதுப்பித்தான். ஆகவே மூவேந்தரையும் வென்று தமிழகமாண்ட களப்பிர மன்னன் பௌத்தத்தை ஆதரித்தவன், வேதமதங்களை எதிர்த்தவன் என்று ஆய்வாளர்கள் முடிவு செய்கிறார்கள் என்கிறார் மா. இராசமாணிக்கனார். (இராசமாணிக்கனார் 1947).

ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த புத்தத்தர் அவர் காலத்தில் தமிழகம் முழுவதும் ஆண்டதாகக் களப்பிர மன்னன் என அச்சுத விக்கந்தனைக் குறிப்பிடுகிறார். தொடர்ந்து வந்த காலத்தில் வடக்கில் பல்லவர் கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் காஞ்சியைக் கைப்பற்ற, தெற்கில் கடுங்கோனால் பாண்டியர் அதே கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் (கி.பி. 590இல்) ஆட்சியை மீட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, கிடைத்துள்ள தொல்லியல் செப்பேட்டுச் செய்திகள், இலக்கியச் சான்றுகளின் மூலம் தமிழ்நாடு முழுமைக்கும் பேரரசனான விளங்கிய களப்பாளன் (கி. பி. 467-506) இடைப்பட்ட காலத்தில் இருந்த அச்சுதக்களப்பாளன் என்பவனே என்பது ஆய்வாளர்களின் ஒருமித்த கருத்தாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். (சீனிவாச அய்யங்கார், 1989 / இராசமாணிக்கனார், 1947 / பிமலா சுரண் லா, 1933 / மயிலை சீனி.

வேங்கடசாமி, 1940). கி. பி. 450 க்கும் 550க்கும் இடைப்பட்ட களப்பிரர் காலத்தில் பௌத்த இடமாகக் குறிப்பிடப்படும் பூதமங்கலம், மணிமேகலை காலத்தில் சோழ நாட்டில் உள்ள பௌத்தர்க்குரிய ஓர் இடமாகக் குறிக்கப்படவில்லை.

(iii) காவிரிப்பூம்பட்டினம் குறித்து புத்தத்தர் தரும் செய்தி:

‘ஆசாரிய புத்தத்த மகாதேரர் உறையூரில் வாழ்ந்தவர் என்பதை அவர் எழுதிய அபிதம்மாவதாரம் நூலின் பின்னூரை குறிப்பிடுகிறது. (Nilakanta Sastri 1935, pp.120-121/Venkatasubramanian, 1982 / மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, 1940 / இராசமாணிக்கனார், 1947, p.141 / இராசமாணிக்கனார், 2002, p.64 / இராசமாணிக்கனார், 2003 / கே.கே. பிள்ளை, 2004). இந்தப் பின்னூரையில் “உரகபுர நிவாசிகென ஆசிரியென பஹதந்த புத்தத்தென கதொ அவிதம்மாவதாரொ, நாமாயம்” (அபிதம்மாவதாரம் என்ற இந்நூல், உரக புரத்தில் (உறையூரில்) வாழ்ந்திருந்த பஹதந்த புத்த தத்த ஆச்சாரியாரால் இயற்றப்பட்டது) என்று பிற்கால எழுத்தாளர் குறிப்பெழுதி வைத்திருப்பதாக பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் தமது தமிழர் வரலாறு நூலில் குறிப்பிடுகிறார். (சீனிவாச அய்யங்கார் 1989, தமிழர் வரலாறு).

காவிரிப்பூம்பட்டினம் குறித்து அபிதம்மாவதாரம் என்ற நூலில் கீழ்க்காணுமாறு புத்தத்தர் குறிப்பிடுவதில் இருந்து அந்நகரம் இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் சிறந்து விளங்கியமை தெரிகிறது;

“நர நாரீகணாகிண்ணெ அசங்கிண்ண குலாகுலெ

பீதெ சப்பன்க சம்பன்னெ பசன்ன சரிதூ த கெ

நா நாரதன சம்புண்ணெ விவிதாபண சங்கதெ

காவெரீ பட்டனெ ரம்மெ நாநாராமொ பசொபஹிதெ

கெலாச சிகராகார பாசாத பதி மண்டிதெ

காரிதெ கண்ணதாசென தஸ்ஸநீயெ

மனொரமெ

விகார விவிதாசாரசாரு பாகார கொபுரெ

தத பாசீன பாசாதெ மயா நிவசதா சதா

ரம்ம சல்லெக சாகல்ய சீலதி குண சொபஹினா

அயம் சுமதினா சாது யாசிதென கதொ த தொ”.

[அபிதம்மாவதாரம்: சுலோகம் 1409 - 1413]

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்; இழிந்த சாதியினராகாமல் உயர்ந்த சாதியினராகிய ஆடவர் மகளிரைப் பெருந்திரளாகக் கொண்டதும், ஒரு பெரு நகருக்குத் தேவைப்படும் அனைத்தையும் பெற்றிருப்பதும், ஆற்றிலிருந்து வந்து பாயும் பளிங்குபோல் தெளிந்த நீரைக் கொண்டதும், பல்வகை நவரத்தினங்களால் நிறைந்ததும், பல்வேறு வகை அங்காடிகளைக் கொண்டதும், பற்பல மலர்ச் சோலைகளால் அழகு பெற்றதும், சுற்றுச்சுவர்களில், பல்வேறு வகைப்பட்ட அழகிய கோபுரவாயில்களைக் கொண்டதாய்க் கண் ஹதாசர் என்பவரால் கட்டப்பெற்றதும், கைலாய மலைமுகடுக்கு நிகரான உயர்வுடைய மாளிகையால் அழகு பெற்றதுமாகிய அழகிய, இனிய தவப்பள்ளியினைக் கொண்டதுமாகிய அழகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில், ஆங்குள்ள ஒரு பழைய வீட்டில் வாழ்ந்திருந்த போது, நல்ல தலைப்புக்களில் அழகாக எழுதுவது போலும் சிறந்த பண்புகளால் புகழ் பெற்றிருந்தவனும், சிறந்த அறிவுடையவனும், நல்லவனும் இரந்து உண்டோனும் ஆகிய என்னால் இது எழுதப்பட்டு, விரிவாக விளக்க உரையும் செய்யப் பட்டது. (அபிதம்மாவதாரம் பாடலும் விளக்கவுரையும்: தமிழர் வரலாறு, பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் நூலில் இருந்து, பக்கம்: 310 - <https://ta.wikisource.org/s/u75>; மேலே குறிப்பிட்ட பாலி மொழிப் பாடலின் ஒலிபெயர்ப்பு, மயிலை திரு.சீனி. வேங்கடசாமி அவர்களின் பௌத்தமும் தமிழும் நூலின் ஒலிபெயர்ப்பில் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகிறது).

ஆகவே, புத்தத்தர் வாழ்ந்த ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதி வரை

காவிரிப்பூம்பட்டினம் ஆழிப்பேரலையால் அழிந்துபடவில்லை, வளமான நகரமாகவே காவிரிப்பூம்பட்டினம் இருந்துவந்துள்ளது என்று கொள்ளலாம். அவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்று மணிமேகலை குறிப்பிடுவது (மணிமேகலை இருபத்தைந்தாவது அதிகாரம், 199 204 வரிகளில் கூறப்பட்டிருக்கும் புகார் நகரத்துக் கடல் கோள் பற்றிய குறிப்பு) புத்தத்தர் காலத்திற்குப் பிறகு ஆறாம் நூற்றாண்டிலோ அல்லது அது காவியத்திற்காக எழுதப்பட்ட வெறும் கற்பனையாகவோ இருக்கலாம் என்பது பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் கருத்து. (சீனிவாச அய்யங்கார் 1989).

மணிமேகலை நூல் தரும் பஞ்சம் நிகழ்ந்த காலம் என்ற குறிப்பினையும், கடல்கோளால் புகாரின் அழிவு என்றக் குறிப்புகளையும் ஆய்வின் அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவற்றை அக்காலகட்டத்தில் உலகில் பல பகுதிகளிலும் நிகழ்ந்ததாகப் பதிவான இயற்கை மாற்றங்களுடன் இணைத்து ஒப்பிட்டு, அதற்கான புவியியல் காரணங்களைத் தனது “மணிமேகலை : காலம் காட்டும் பூகோளம்” என்ற கட்டுரையில் விளக்குவார் நில அமைப்பியல் வல்லுநர் (Geologist) திரு. சிங்கநெஞ்சன் (சிங்கநெஞ்சன், 2018). ஆறாம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் (கி.பி. 535 536) நிகழ்ந்த ஓர் எரிமலை வெடிப்பு காரணமாக, குறுகிய ஒரு காலத்திற்கு உலகில் பருவநிலையில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது, பல பகுதிகளில் பயிர்த்தொழில் நசிந்தது, பஞ்சம் ஏற்பட்டது, பசிபிணி இவை மலிந்தன என்று அறிய முடிகிறது. அவ்வாறாக பருவநிலைக் கோளாற்றால் தமிழகத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனவும், இயற்கைச் சீற்றத்தால் விளைந்த புகாரின் அழிவையும் இக்காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட மணிமேகலை ஆவணப்படுத்தியுள்ளதாகக் கருதுகிறார் சிங்கநெஞ்சன். சிங்கநெஞ்சன் குறிப்பிடும் இக்கருத்து, புத்தத்தர் காட்டும் காவிரிப்பூம்பட்டினம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் சிறப்புற்று விளங்கியதைப் பதிவு செய்வதால் அந்நகரின் அழிவு இதன்பின்னர் நிகழ்ந்தது என்ற பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் அவர்களின் கருத்துடன் இசைந்து செல்வதைக் காணலாம்.

ஆய்வுமுறை / Methods:

(i) ஆசாரிய புத்தத்தர் கூறுகிற பூதமங்கலம் என்பது எந்த ஊர்?

அனைத்துவகை மக்களைக் கொண்டதும், சோழப் பேரரசின் கடற்றுறை நகரானதும், வாழைத் தோட்டங்களாலும், பனை தென்னைத் தோப்புக்களாலும் நிறைந்ததும், தாமரை, அல்லி மலர்களால் முழுதும் மறைவுண்ட நீர் நிலைகளால் ஒளி பெற்றதும், காவிரி பாய்வதால் மண் வளம்பெற்றுத் தூய்மை பெற்றதும், வளம் கொழித்து, ஒரு நகரின் தேவை அனைத்தையும் கொண்டதுமாகிய, குழப்பம் இன்றி, அமைதி நிலவும் பூதமங்கலம் என்ற பெருநகரில் . . . என்பது புத்தத்தரின் பூதமங்கலம் பற்றிய குறிப்பு கொண்ட பாடலுக்கு பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் எழுதும் விளக்கவுரை.

அதாவது, சுருக்கமாக, சோழப் பேரரசின் கடற்றுறை நகராகவும், தோப்பு துரவுகள் நிறைந்ததாகவும், நீர்வளமும், காவிரி பாய்வதால் மண் வளமும்பெற்று செழுமையான, அமைதி நிலவும் பெருநகர் என்ற சிறப்புடையது புத்தத்தர் கூறுகின்ற பூதமங்கலம்.

(1) பூதலூர்:

புத்தத்தரின் பாடலுக்கு தனது நூலில் இவ்வாறு விளக்கவுரை எழுதிய அளித்த பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார், புத்தத்தர் குறிப்பிடும் பூதமங்கலம் எது என்று அடையாளம் காணுகையில், திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகில் உள்ள இன்றைய பூதலூரே அந்தப் பூத மங்கலம் ஆதல் வேண்டும் என்கிறார். கடற்கரை நகர் என்றக் குறிப்பை பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் கவனத்தில் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் திருச்சி அருகிருக்கும் பூதலூர் (புவியிடக்குறிப்பு 10.796200, 78.977040) இருப்பது வெண்ணாறு என்ற ஆற்றின் அருகில். (சீனிவாச அய்யங்கார் 1989).

(2) பூதமங்கலம்:

பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் இன்றைய பூதலூர் என்பதே ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பூதமங்கலம் எனக்கூறுவது தவறான ஒரு

கருத்து என்று மயிலை திரு.சீனி. வேங்கடசாமி குறிப்பிடுகிறார் (மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி 1940). தனது மறுப்புக்குச் சான்றாக மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, தஞ்சைக் கோயில் கல்வெட்டுச் சான்று ஒன்றைக் கொடுத்து, “நித்தவினோத வளநாட்டு வெண்ணிக் கூற்றத்து நகரம் வெண்ணி. இந்த வெண்ணி நகரத்துக்கு அடுத்துப் பூதமங்கலம் என்னும் ஊர் ஒன்று சோழநாட்டில் இருந்த செய்தி சாசனங்களால் தெரியவருகிறது (S.I.No. 5 Inscriptions of the Tanjore Temple Vol II. Part 1)”, என்று காட்டுகிறார். மேலும், மன்னார்குடி வட்ட திருவிராமேச்சரம் என்னும் பாடல்பெற்ற கோயிலில் உள்ள ஒரு சாசனம், தென்மலிநாட்டு மேற் பூதமங்கலம் என்னும் நாட்டையும் அங்கிருந்த ஊர்க்காட்டுப் பகவதேவர் கோயிலையும் (இக்கோயிலைப் புத்தர் கோயில் எனக்கொள்கிறார் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி) குறிப்பிடுகின்றது. இவ்விரு சாசனங்கள் காட்டும் ஊர்தான் புத்தத்தர் இருந்த பூதமங்கலம் (புவியிடக்குறிப்பு 10.728917, 79.530617) என்பது இவரது உறுதியான கருத்து.

வரலாற்று ஆய்வாளர் மீனாட்சி அம்மையாரும் தமது களஆய்வின் மூலம் இன்றைய கோயில் வெண்ணிக்கு அருகில் இருக்கும் இவ்வூர்தான் புத்தத்தர் இருந்த பூதமங்கலம் என உறுதிப்படுத்துவதாகத் தனது கருத்துக்கு வலு சேர்க்கிறார். “இப்போது, பூதமங்கலம் சிறு கிராமமாக இருக்கிறது. இதற்கடுத்துள்ள கிராமம் பள்ளிவிருத்தி என்று வழங்கப்படுகிறது. பள்ளிவிருத்தி என்பது பௌத்தப்பள்ளிக்காக விடப்பட்ட மானியம் என்று பொருள்படும். இப்போதுள்ள பூதமங்கலம், பள்ளிவிருத்தி என்னும் கிராமங்கள் பண்டைக்காலத்தில் பெரிய பட்டணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்” என்பது மீனாட்சி அம்மையாரின் ஆய்வின் முடிவு.

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியும் மீனாட்சி அம்மையாரும் சுட்டும் மன்னார்குடி அருகிலுள்ள பூதமங்கலம் பள்ளிவிருத்தி பகுதியும் கடற்கரை அருகிலில்லை. அங்குக் காவிரியும் பாயவில்லை. இவர்கள் இருவர் கருத்தும் புத்தத்தர் கூறும் விளக்கத்துடன்

ஒத்துவரவில்லை

(3) போதி மங்கை:

ஆனால், மா. இராசமாணிக்கனார் அவர் எழுதிய சோழர் வரலாறு என்ற நூலில் தெளிச்சேரி அருகே இருக்கும் போதிமங்கை என்ற ஊரை பூதமங்கலம் என்று அடையாளம் காணுவார் (இராசமாணிக்கனார், 1947). மேலும், மா. இராசமாணிக்கனார் அவரது மற்றொரு நூலான பெரிய புராண ஆராய்ச்சி நூலில், ‘போதி மங்கை என்பது பூதமங்கலம்’, அது சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் குறித்தபடி தெளிச்சேரியிலிருந்து திருக்கடவூர் போகும் பாதையில் உள்ளது’ என்று செல்லும் வழியையும் குறிக்கிறார் (இராசமாணிக்கனார் 2002). ‘இப்பூதமங்கலமே பெரியபுராணம் கூறும் போதி மங்கை; சம்பந்தர் புத்தரோடு வாதிட்டு வென்ற இடம்’, என்று அவரது சோழர் வரலாறு நூலிலும் குறிப்பிடுகிறார். தெளிச்சேரி (புவியிடக்குறிப்பு 10.932830, 79.829995) பகுதியில் பாயும் ஆறு அரசலாறு, ஆனால், காவிரி ஆறு அன்று.

போதிமங்கை குறித்து குறிப்பிடும் டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர் எழுதிய தமிழக ஊரும் பேரும் நூலில் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“முன்னாளில் புத்தர்கள் சிறந்து வாழ்ந்த ஊர்களில் ஒன்று போதி மங்கை. அது புதுவை நாட்டில் தெளிச்சேரியென்னும் பாடல்பெற்ற பதியின் அருகே இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. போதிமரம் புத்தர் போற்றும் புனிதமுடைய தாதலின் அதன் பெயரால் அமைந்த ஊர் போதிமங்கை எனப்பட்டது போலும். அங்குப் புத்தமத வேதமாகிய பிடக நூலையும், அளவை நூலையும் துறைபோகக் கற்றுப் பிற சமய வாதிகளை அறை கூவி வாது செய்ய அழைக்கும் அறிஞர் பலர் இருந்தனர் என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார். பர சமய கோளரியாக விளங்கிய திருஞான சம்பந்தர்,

“சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சேர்ந்து

சிவபெருமான் தனைப்பரவிச் செல்லும் போது

சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை”

யின் வழியே போந்தாரென்றும், அங்கும் புகைந்து எழுந்த புத்த நந்தி பொன்றி வீழ்ந்தான் என்றும், சாரிபுத்தன் என்னும் சாக்கிய அறிஞன் அவ்வர்ச் சத்திர மண்டபத்தில் திருஞான சம்பந்தரோடு வாது செய்து தோற்றான் என்றும் பெரிய புராணத்திலே கூறப்படுகின்றது.”

என்று குறிப்பிடுகிறார். (சேதுப்பிள்ளை 200.5).

ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை மற்றும் மா. இராசமாணிக்கனார் ஆகிய இருவரும் தெளிச்சேரி அருகில் உள்ள ஒரே இடத்தையே போதிமங்கை என்று குறிப்பிட்டாலும் டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை போதிமங்கையை பூதமங்கலம் எனக் குறிப்பிடவில்லை என்பதைக் காண்க. இவர்கள் இருவரின் கருத்தில் இருந்தும் வேறுபட்டு, போதிமங்கலம் என்ற மற்றொரு ஊர்தான் “சாக்கியர்தம் போதிமங்கை” எனப் பெரியபுராணத்தில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கக் கூடும் என்பது மயிலை திரு.சீனி. வேங்கடசாமி அவர்களின் கருத்து (மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி 1940). எனவே சம்பந்தருடன் பௌத்தர் வாதில் ஈடுபட்ட போதிமங்கை என்பது புதுவை அருகே உள்ள தெளிச்சேரியா அல்லது போதிமங்கலமா என்ற கேள்வியும் இப்பொழுது எழுகிறது. இதனால் தெளிச்சேரி பகுதியில் உள்ள இடம் மா. இராசமாணிக்கனார் குறிப்பிடுவது போல பூதமங்கலம் அல்ல என்பதும் தெளிவாகிறது.

மதிப்பீடு

பெயர் மருவிய வேறு ஊர்கள் : புத்தமங்கலம், போதிமங்கலம், பூதங்குடி?

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியும் மீனாட்சி அம்மையாரும் பூதமங்கலம் என்ற பெயர் மாறவில்லை, மருவவில்லை

என்ற கோணத்தில் ஆய்வு செய்துள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் அடையாளம் காணும் பூதமங்கலம் என்று அதே பெயரில் உள்ள தஞ்சை மண்டல ஊரானது புத்தத்தர் விளக்கும் ஊரின் குறிப்புகளுடன் பொருந்தவில்லை. அவ்வருக்கு அருகே காவிரி ஆறும் பாயவில்லை, அது கடற்கரை ஊருமில்லை. பூதமங்கலம் என்ற பெயரில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஊர்கள் இருந்திருக்கவும் வாய்ப்பிருந்திருக்கிறது. மற்ற ஆய்வாளர்களான பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் (பூதலூர்), மா. இராசமாணிக்கனார் (போதிமங்கை) ஆகிய ஊர்கள் பெயர் மருவிய பூதமங்கலமாக இருக்கக்கூடும் என்று என்ற கோணத்தில் ஆராய்ந்துள்ளனர். ஆனால் அதைப் பிறர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

இவர்கள் இவ்வாறாக பூதமங்கலம் வேறு பெயராக மருவியிருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் பூதலூரையும் போதிமங்கையையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது, அதே கோணத்தில் ஆராய்ந்தால் பூதமங்கலம் என்பது இந்நாளில் புத்தமங்கலம் அல்லது போதிமங்கலம் அல்லது பூதங்குடி என்றெல்லாம் கூட பெயர் மருவியிருக்கக் கூடும் என்றும் நாம் கருத வாய்ப்புள்ளது. மாறாக, அன்றைய பூதமங்கலதிற்கு பிற்காலத்தில் வேறு ஏதேனும் பெயரும் சூட்டப்பட்டிருக்கலாம். கொள்ளிடத்தின் தென் கரையில் இருந்து துவங்கி தெற்கில் கோடியக்கரை (Point Calimere) வரையிலும், இடையில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் நாகப்பட்டினம் ஆகிய பகுதிகளில் கடற்கரை அருகு, காவிரி அல்லது காவிரி கிளையாறுகள் அருகே புத்த சமய பெயர் கொண்ட ஊர்கள் மேலும் சிலவும் உள்ளன.

இதுவரை மீள்பார்வை செய்யப்பட தமிழ் இலக்கியம் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடும் பூதமங்கலம் பற்றிய குறிப்புகள் யாவும் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் முடிவுகள். அதன் பிறகு இன்றுவரை பௌத்தம் குறித்த தொல்லியல் தடயங்களும் சிலைகளும் தஞ்சை திருச்சி பகுதிகளில் (புத்தம் செழித்திருந்த அக்காலச் சோழமண்டலம்)

கிடைத்த வண்ணமே உள்ளன. குறிப்பாக, சோழமண்டலத்தின் பௌத்தச் சுவடுகள் குறித்து ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ள பௌத்த ஆய்வாளர் முனைவர் பா.ஜம்புலிங்கம் அவர்கள் சென்றநூற்றாண்டின் இறுதிவரை தமிழகத்தில் கிடைத்திருந்த 20 புத்தர்சிலைகள் தவிர்த்து மேலும் 70 சிலைகள் வரை தனது கள ஆய்வுகள் மூலம் சோழமண்டலப் பகுதியில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

குறிப்பாக அவர் சொல்லும் தகவலில்; புத்தமங்கலம் என்ற பெயரிலேயே 3 ஊர்கள் நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். சோழமண்டலப்பகுதியில் புத்தமங்கலம் என்ற பெயரில் மூன்று ஊர்களைக் காணமுடிகிறது (1. கும்பகோணம் காரைக்கால் சாலையில் கிள்ளியூர் அருகிலும், 2. கும்பகோணம் சீர்காழி சாலையில் மணல்மேடு (11.190586, 79.593873) அருகிலும், 3. கீழ்வேளூர் அருகேயும்) என்றும் சுட்டுகிறார். இவற்றில் நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் உள்ள கீழ்வேளூர் அருகேயுள்ள புத்தமங்கலத்தில் மட்டுமே புத்தர் சிலையைக் காணமுடிந்தது என்கிறார். நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் கீழ்வேளூர் வட்டம், அகரகடம்பனூர் ஊராட்சிக்குட்பட்ட, புத்தர்மங்கலம் என்ற கிராமத்தில் புத்தர் சிலை ஒன்று தலை துண்டிக்கப்பட்டு கிடைத்திட (தினமலர்; 1.1.1999 செய்தி), பின்னர் ஊரார் அத்தலையைச் சிலையின் உடலுடன் பொருத்தி, அப்புத்தருக்குக் கோயில் எழுப்பி வழிபடவும் செய்கின்றனர் என்கிறார் (ஜம்புலிங்கம் 2013).

அதுமட்டுமின்றி, இந்திய வரைபடத்தில் இப்பகுதியை ஆராயும் பொழுது, பூதங்குடி (Boothangudi, 10.813862, 79.812355) என்றொரு சிற்றூர் காவேரிவெட்டாறு கரையிலும், கடற்கரையில் இருந்து 4.25 கி.மீ. தொலைவிலேயேயும் இருக்கிறது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஊர்கள் குறிக்கப்பட்ட தமிழக வரைபடத்தை 'கூகுள்மேப்' தளத்தில், இச்சுட்டி வழி சென்று காணலாம்:

https://drive.google.com/open?id=1mHllhi99Aw4nU2aEciOAdlvInHx_eNil&usp=sharing

பூதமங்கலத்தின் இருப்பிடம் குறித்து ஆய்வாளர்களின் மாறுபட்ட கோணங்களையும், தொடர்ந்து கிடைக்கும் தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்றுத் தடயங்களைக் கணக்கில் கொண்டால், வருங்காலத்தில் மேலும் பல தொல்லியல் தகவல்கள் கிடைக்கும் பொழுது, விநய விநிச்சயம் எழுதியபொழுது புத்தத்தர் தாம் தங்கியிருந்ததாகக் கூறும் பூதமங்கலம் உண்மையில் எங்கிருக்கிறது என்பது தெளிவாகலாம்.

முடிவுரை

ஒரு மாற்றுக் கோணத்தில், காவிரிக்கரையில் இருந்த காவிரிப்பூம்பட்டினம் இயற்கைச் சீற்றத்தால் அழிவுற்றது என்பதை இலக்கியம் காட்டும் வரலாற்றுப் பதிவாக நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அவ்வாறே பூதமங்கலமும் இயற்கைச் சீற்றத்தில் அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம், வரலாற்றுச் சுவடே இல்லாதும் போயிருக்கலாம். பண்டைக் காலத்தில் இந்திய ரோமானிய வணிகத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றது மேற்கே கேரளப்பகுதியின் சேரர்களின் துறைமுகமான முசிறி. இது (Muziris என) தாலமி, பெரிப்ளஸ் போன்ற அயல்நாட்டவர் ஆவணங்களிலும் பதிவாகியுள்ளதையும், ஆனால் இன்று அதன் இருப்பிடம் பட்டினம் என்ற இன்றைய ஊராக இருக்கலாம் என்பது குறித்து இன்றும் ஆய்வு நடப்பதையும் நாம் கவனத்திற்கொள்ளலாம்.

நாகை அருகே புயல் கரையைக் கடக்கிறது என்ற வானிலை அறிக்கை செய்தியை தவறாது தமிழகம் பல ஆண்டுகளாக எதிர்கொண்டு வந்துள்ளது. அந்தப் பருவகாலத்தில்

கிழக்குக் கடற்கரை ஏதோ ஓரிடத்தில் பாதிக்கப்படாது தப்புவதில்லை. கோடிக்கரை முதல் வடக்கே காவிரிப்பூம்பட்டினம் வரையுள்ள சோழமண்டலக் கடற்கரை ஊர்கள் பாதிக்கப்படாது தப்பினாலும், புயல் திசை மாறி இக்கடற்கரைக்குப் பகுதிக்கு வடக்கே ஆந்திரா ஓரிசா கடற்கரை வரை எங்காவது ஓரிடத்தில் கரையைக் கடந்து அழிவை ஏற்படுத்தியே வருவது வழக்கம். இது சமீபத்திய கஜா புயல் (நவம்பர் 16, 2018-Cyclone Gaja) வரை நிகழ்ந்தே வருகிறது. காவிரியாற்றங்கரையில் கடற்கரையை ஒட்டி இருந்த புத்தத்தர் குறிப்பிடும் பூதமங்கலமும் காவிரிப்பூம்பட்டினம் எதிர் கொண்டது

போன்ற ஒரு அழிவை இயற்கைச் சீற்றத்தால் எதிர்கொண்டு சுவடிழந்து போயிருக்கவும் வாய்ப்புண்டு.

தமிழக வரலாறு அறியும் நோக்கில், புத்தத்தர் தனது நூலில் தரும் குறிப்புகளால் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கால தமிழகத்தில் களப்பிரர் ஆட்சி, செழித்தோங்கிய பௌத்த சமயம், காவிரிப்பூம்பட்டினம், உறையூர், காஞ்சிபுரம், பூதமங்கலம் ஆகிய ஊர்களின் இயற்கைவளம் ஆகியவற்றை அறியமுடிகிறது. களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழகம் பற்றி அறிய உதவும் வரலாற்றுச் சான்றுகளில் என்ற முறையில் புத்தத்தர் நூல்களுக்குத் தமிழக வரலாற்றில் என்றுமே ஒரு தனியிடமுண்டு.

References

- Bimala Churn Law. (1933). *History of Pali Literature*. (Vol.2). University Microfilm.
- Bode, M.,H. (1894-96). *Gandha Vamsa*.
- Herman Kulke Kesavapani, Visai Sakkuja. (2011). *Nagapatnam Muthal Swarnathipam Varai: Thenkilakasiyavil Solarkalin Kadarpayanangkal*. Institute of Southeast Asian Studies.
- Jampulingam, P. (2013). *Pautha Suvadai Theedi*.
- Kovinthan, K. (1989). *T.P.Srinivasa Aiyangarin Tamizhar Varalaru-Irandam Pakuthi Tamilakamum Thiranaivum*. Tamil Inaya Kalvi Kazhakam.
- Krishna Sastri, H. (1923–1924). Velvikudi inscription-Velvikudi Grant of Nedunjadaiyan: text and translation, *Epigraphia Indica* (Volume 17).
- Nilakanta Sastri, K., A. (1935). *Cholas*. (Vol. I). Madras: University of Madras.
- Pillai, K.,K. (2004). *Tamilaga Varalarum Makkal Panbadum*. Tamil Inaya Kalvikalagam.
- Rasamanikanar, M. (1947). *Sozhar Varalaru*. Chennai: Senbaga Publications.
- Rasamanikanar, M. (2002). *Periyapurana Araichi*. Tamil Inaya Kalvi Kazhagam.
- Rasamanikanar, M. (2003). *Kaala Araichi*. Chennai: Alamu Publications.
- Ravidnran, T.,K. (2016). *Tamilaga varalatrill Kalapirar Kaalam*. Chennai: Vikadan Prasuram.
- Sethupillai, R.,P. (2005). *Tamilaga Urum Perum*. (7th Ed). Chennai: Pzhaniyappa Brothers.
- Singanenjan. (2018). “*Manimegalai: Kaalam Kaattum Puukoolam*”.
- Sini, Vengadasamy Mayilai. (1940). *Pauthamum Tamilum*. Tamil Inaya Kalvik Kalagam.
- Sini, Vengadasamy Mayilai. (1959). *Aivuk Kalanjiyam-15: Tamilaga Avanangal Marainthu Poonna Tamil Nuulgal*. Tamil Inaya Kalvik Kalagam.
- Sini, Vengadasamy Mayilai. (1975). *Pandaith Tamilaga Varalaru-Kalapirar*. Tamil Inaya Kalvik Kalagam.
- Sini, Vengadasamy Mayilai. (1976). *Kalapirar Atchiyil Tamilagam*. Tamil Inaya Kalvik Kalagam.
- Venkatasubramanian, T., K. (1982). “Growth of Urban Centres in early Tamilakam.” *Proceedings of the Indian History Congress*. (Vol. 43).
- www.jstor.org/stable/44141224.
- https://drive.google.com/open?id=1mHllhi99Aw4nU2aEciOAdlvInHx_eNil&usp=sharing